

stærkt påvirket af narkotika. Den daværende justitsminister og Retsudvalgets medlemmer skrævede hen over dem eller gik uden om dem.

Dette er selvfølgelig ganske uacceptabelt. Men blev der grebet ind her og i andre fængsler, så narkotikaen bekæmpes, og så de indsatte beskæftiges målrettet i den daglige arbejdstid? Svaret er et rungende nej.

Det blev atter bekræftet, da Retsudvalget i sidste uge, den 5. og 6. januar, besøgte Nyborg Statsfængsel og fængslet Søbysøgård på Fyn. Fængslerne flyder stadig med narkotika. Det er normalt lettere at skaffe sig narkotika i et dansk fængsel, end det er i midten af København. Og hvad var det, vi oplevede på Søbysøgård, hvor bl.a. mange helt unge kriminelle afsoner deres straf? Ja, vi oplevede, at syv ud af de ti fanger, der skulle arbejde i gartneriet, bare havde sygemeldt sig, først og fremmest fordi den beskedne betaling, man får for at arbejde, stort set er den samme, uanset om man arbejdede eller man bare meldte sig syg.

Vi oplevede, at unge 15-17-årige indsatte får lov til at bo i en kæmpe svinesti, uden at man målrettet og systematisk påvirker og bearbejder dem til at yde en indsats, til at gøre et stykke arbejde, så i hvert fald nogle af dem kan holde sig fri for kriminalitet, når de igen kommer på fri fod.

Hvordan ville vores egne børn blive, hvis de blev mødt med en sådan mangel på de nødvendige tre k'er: Krav, konsekvens og kærlighed? Vi har oplevet ved vores møde med et par voksne modne talsmænd at få at vide, at mindst halvdelen af alle indsatte var på daglige stoffer. Vi fik at vide, at de unge indsatte, som måske havde allermest behov for støtte, groft blev svigtet. Ingen turde tilsyneladende stille krav til dem. Jeg kunne blive ved længe, men tiden og formanden tillader det ikke.

Konklusionen er klar: Skal vi i Det Konservative Folkeparti være med til et bredt forlig vedrørende Kriminalforsorgen, kræver det en helt anden holdning og en helt anden indstilling hos regeringen og Kriminalforsorgens ledelse. Fængslerne skal være mere sikre end i dag, men fængslerne skal også klart leve op til, at de indsatte skal forberedes og forbedres med henblik på, at de den dag, de igen kommer tilbage til samfundet, kan leve en tilværelse uden ny kriminalitet. Det bliver til gavn for de indsatte, men først og fremmest til gavn for resten af samfundet, nemlig alle de lovlidige.

(Kort bemærkning).

Poul Qvist Jørgensen (S):

Den lange svada, som vi jo har hørt utrolig mange gange før, kunne jo give anledning til megen forhaling af debatten, men det tror jeg ikke tjener noget særligt formål.

Men jeg vil godt spørge hr. Helge Adam Møller: Hr. Helge Adam Møller repræsenterer et parti, der ynder at gå arbejdsgivernes ærinde og diskutere på vegne af arbejdsgiverne. Hvad har Det Konservative Folkeparti på den baggrund overhovedet gjort for at sikre sig det, hr. Helge Adam Møller så meget efterlyser, nemlig relevant og ordentligt arbejde? Hvad har Det Konservative Folkeparti, også da det var i regering, gjort for at sørge for, at der kunne være noget arbejde, som var meningsfyldt, så man måske kunne undgå at falde over sovende indsatte?

Jeg forstår, at det stadig er den gamle, enkeltstående historie, vi skal høre, hver gang hr. Helge Adam Møller har ordet, uanset om det er her eller nede i Christiansfeld, eller hvor vi nu er henne. Hvorfor nævnes ikke de trods alt meget spændende arbejdsprojekter, vi så på Søbysøgård? Hvorfor nævnes de ikke? Nej, det er ikke interessant, det er mere interessant at fortælle en gammel historie om, at man faldt over en fange. Hvorfor trampede hr. Helge Adam Møller i øvrigt ikke på ham, så han blev vågen?

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Jeg valgte helt bevidst ikke at omtale de mange positive tiltag, der er i Kriminalforsorgen, og som der har været de sidste 5, 10, 15 eller 20 år. Jo, der sker meget godt. Men det, vi kan konstatere gang på gang, og som vi får at vide af de indsatte, og som hr. Poul Qvist Jørgensen også fik at vide af de to voksne, modne talsmænd forleden dag, er, at forholdene i fængslerne gør, at en lang række af de indsatte enten bliver mere narkomaner, end de var i forvejen, eller bliver narkomaner, hvis de ikke var det i forvejen. Der stilles ikke nogen som helst krav, man kan stort set selv frit vælge, om man gider gå på arbejde eller ej, og man kan altså bare melde sig syg, hvis man har lyst. Alt det har vi jo fået bekræftet gang på gang, og det er det, vi oplever, når vi kommer ud på en anmeldt inspektion.

Det er det samme, vi får at vide, når vi snakker med almindelige fængselsbetjente og de